

Recull de citacions d'escuraflascons becfí (*Phalaropus lobatus*) a l'Empordà

Àlex Ollé Torner

Escuraflascons becfí (*Phalaropus lobatus*). Estany Europa, PNAE. Agost, 2005.

Foto: Pere Serrano

Comitè Avifaunístic Empordanès (CAE): Carlos Alvarez-Cros, Marc Bertran Fàbregas, Joan Budó Ricart, Albert Burgas Riera, Àlex Ollé Torner, Joan Ventura Linares.

Citació recomanada: Ollé, À. 2012. Recull de citacions d'escuraflascons becfí (*Phalaropus lobatus*) a l'Empordà. Comitè Avifaunístic Empordanès.

Espècie que nidifica de forma molt extensa a les zones àrtiques i subàrtiques que van d'Alaska, Canadà i Groenlàndia, fins Escandinàvia, Rússia, Sibèria i les Aleutianes (Harrisson, 1985). Hivernen principalment vora el tròpic, en especial a latituds baixes de l'hemisferi sud durant l'estiu austral. Destaquen principalment tres grans zones d'hivernada com són el sud-est de les costes de l'oceà Pacífic, davant les costes del Perú, el sud-est de l'oceà Atlàntic, davant les costes de l'oest africà, nord-oest de l'oceà Índic, al mar d'Aràbia i certes zones del sud-est asiàtic. Les poblacions més pròximes al nostre territori es situarien al nord i oest d'Escòcia, amb 20 mascles reproductors censats l'any 2007 (Holling, 2010).

Tant a Catalunya com a la resta de la península ibèrica, el patró fenològic indica un pas regular especialment en el postnupcial i per la vessant mediterrània, encara que de forma molt escassa. Els indrets més favorables i per tant on es concentren la majoria d'observacions, corresponen al Delta de l'Ebre i diferents zones d'ambients salobres de Múrcia, Alacant, Cadis i Huelva.

A l'Empordà és una veritable raresa i només s'ha efectuat un total de cinc citacions històriques, totes elles efectuades als aiguamolls altempordanesos. Només s'ha datat dos dels sis exemplars, essent juvenils de l'any. Tres de les cinc observacions es realitzen al pas migratori postnupcial, una de prenupcial i una en període plenament hivernal. Aquesta última, dels anys 60, correspondria estadísticament a dates més pròpies de escuraflassons becgrós (*Phalaropus fulicarius*), pel que es podria qüestionar la validesa de l'observació.

Citacions homologades:

1 ex. juvenil del 30.VIII al 20.IX del 2001 als estanys del Matà, PNAE (Montràs, T., Martí-Aledo, J., Jiménez, M., Sanz, J. R.). Citació homologada pel CAE (Alvarez i altres 2007b)

1 ex. juvenil del 21.VIII al 27.VIII del 2005 als estanys Europa, PNAE (Neale, D.). Citació homologada pel CAE. (Alvarez i altres 2007a)

Citacions no sotmeses o pendents d'homologació:

1 ex. l'1.XII del 1963 a Roses (Pons, J. R.). (Pons, 1964).

1 ex. l'1.III del 1990 a l'estany del Cortalet, PNAE (Motje, LI.). (SEO, 1990).

2 exs. el 7.IX del 2010 a l'estany de la Rogera, PNAE (Clarabuch, O., Valverde, D.). (Montràs, Ollé i Roca, 2010)

AGRAÏMENTS

Vull agrair a tots els observadors les citacions realitzades i registrades, ja que sense el seu esforç no s'hauria pogut portar a terme aquest recull. També a Pere Serrano per haver cedit la fotografia que il·lustra el text.

REFERÈNCIES BIBLIOGRÀFIQUES:

Alvarez, C., Burgas, A., Capalleras, E., Feliu, P., Martí-Aledo, J., Ollé, A. 2007a. 1r Informe d'homologació de citacions del Comitè Avifaunístic Empordanès. Comitè Avifaunístic Empordanès.

http://www.comiteempordanes.org/Homologacions/1r_Informe_homologacio.pdf

Alvarez, C., Burgas, A., Capalleras, E., Feliu, P., Ollé, A. 2007b. Segon informe d'homologació de citacions del CAE.

http://www.comiteempordanes.org/Homologacions/2n_Informe_homologacio.pdf

Harrisson, P. 1985. Seabirds: an identification Guide. A & C Black (publishers) Limited, 37 Soho Square, Londres.

Holling, M. 2010. Rare breeding birds in the United Kingdom in 2007. 2-52 British Birds 103.

Montràs, T., Ollé, A., Roca, A. 2010. Ocells de l'Empordà. www.frontera.cat

Pons, J. R. 1964. Sección breve (Notas). Ardeola, 9: 135-159. Madrid, SEO.

SEO. 1990. Noticiario Ornitológico. Ardeola 37 (2): 325-352. Madrid, SEO.